

شاهنامه و کتابانش در سده ۱۰ و ۱۱ هجری

سید محمد تقی حسینی

- ایران بزرگ، پس از مرگ شاهرخ، پادشاه هنر دوست تیموری در نیمه قرن نهم، به دو بخش عمده تحت حکومت ترکمانان قراقویونلو و آق قویونلوا در غرب به مرکزیت آذربایجان و بازنمادگان خاندان تیمور و حکومت تیموری در شرق و به پایتختی هرات تقسیم شد. همزمان با این حکومتها، مأوال الله نیز تحت سلطه شیعیان ازبک به فرماندهی محمد شیعیانی، معروف به شیبک خان بود. پس از بورش شیبک خان ازبک در سال‌های آغازین قرن نهم به سمرقند، با بر پادشاه تیموری به هند گریخت و سلسله تیموریان هند را در آن جا بنیان نهاد. شاه اسماعیل صفوی در سال ۹۰۶ ق پس از شکست دادن آق قویونلوها و انتخاب تبریز به عنوان مقر خلافت، پایه‌های محکم حکومت صفویان را بنیان نهاد. شاه اسماعیل در سال ۹۱۶ ق هرات را نیز به تصرف خود درآورد. ماحصل این جریانات، گسترش و نفوذ فرهنگی بود که در هرات به رشد و بالندگی خود رسیده بود و مناطق وسیعی، از هند تا غرب ایران، را شامل می‌شد. فتوحات شاه اسماعیل نیز سبب شد تا هترمندان و منابع مهمی که در کتابخانه و دربار آق قویونلوها و تیموریان موجود بود به دربار صفویان راه یابد. شاه اسماعیل صفوی، نخستین فرمانروای بزرگ سلسله صفویه که اندیشه دولتی ایرانی را در سر داشت که از افغانستان تا رود فرات و از جیحون تا خلیج فارس کشیده شده باشد، همچون پادشاهان قبل از اسلام، خود را پادشاه ایران لقب داد. حکومت طولانی شاه طهماسب، فرزند شاه اسماعیل در تثیت نقش ایران در برابر همسایگان مؤثر بود و با تدبیر شاه عباس دستگاه حکومتی متمرکزی پدید آمد و بین وسیله بنیان‌های ایرانی توین را در زمینه‌های سیاسی، دینی و جغرافیایی پی ریخت و در این دوران است که می‌توان روش تراز هر زمان دیگر – البته پس از اسلام – رشته‌های احساس ملی و ملی گرایی را دنبال کرد و نمادهای این تفکر را در آثار و اندیشه‌های آن دوران جست، به گونه‌ای که بنایی همچون چهلستون با الهام از کاخ‌های تخت جمشید بناشد.
- در بین تمامی کتبی که مشمول استنساخ و کتاب آرایی شد، شاهنامه حکیم فردوسی طوسی به جهت در برداشتن مضامین ملی، از جایگاه والا و ممتازی برخوردار بود و ما شاهد نسخ بسیاری از این شاهکار ادبی در این دوران هستیم و خوش‌نویسان و کاتبان بسیاری مبادرت به کتابت آن می‌کردند.
- در این بخش تعدادی از نسخ شناخته شده از شاهنامه حکیم ابوالقاسم فردوسی بر حسب سال نگارش آن به صورت فهرستواره، همراه با نام کاتب و محل نگهداری آن ذکر می‌شود.
- نسخه کتابت شده به سال ۹۰۰ هـ ق. به قلم محمد بن امیر حاج الحسینی اصفهانی محفوظ در کتابخانه خزینه توبیاقاپو سرای استانبول به شماره ۱۵۴۲ R. به شماره ۹۳۸ هـ ق. به قلم شاه محمد کاتب محفوظ در موزه ایران باستان به شماره ۹۳۱ هـ ق. به قلم محمد هروی محفوظ در آکادمی علوم لرینگراد به شماره ۱۸۴ P. به خط نستعلیق و همراه با بیست و هفت مجلس نگار گری که در تبریز ساخته شده است.
- به سال ۹۳۴ هـ ق. به قلم نورالله بن فضل اسحاق بن لطف الله حسینی محفوظ در مجموعه احمد افشار شیرازی، به خط نستعلیق.
- به سال ۹۳۸ هـ ق. به قلم شاه محمد کاتب محفوظ در موزه ایران باستان به شماره ۹۳۶۱ به خط نستعلیق و همراه با چهل و سه مجلس نگار گری.
- به سال ۹۳۹ هـ ق. به قلم پیر حسین بن حسن کاتب شیرازی محفوظ در کتابخانه خزینه توبیاقاپو سرای استانبول به شماره ۱۰۵۷ A. همراه با شصت و پنج مجلس نگار گری.
- به سال ۹۰۱ هـ ق. به قلم حاجی علی کاتب شیرازی محفوظ در همراه با چهل و هفت مجلس نگار گری.

- به سال ۹۷۹ هـ ق. به قلم محمد قاسم محفوظ در کتابخانه ملی ادینبورگ به شماره ۷۳۸ و به خط نستعلیق که در تبریز ساخته شده است.
- به سال ۹۸۵ هـ ق. به قلم سعدالله بن ابوالملکارم حجازی محفوظ در کتابخانه عمومی شرقی بانکی پور به خط نستعلیق، و همراه با چهل مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۸۸ هـ ق. به قلم هدایت الله شیرازی محفوظ در کتابخانه دیوان هند شرقی در لندن به شماره ۸۶۷ به خط نستعلیق همراه با چهارده مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۸۸ هـ ق. به قلم محمد صالح بن محمد محفوظ در بنیاد گورگیان نیویورک به شماره ۱۸۱ R. به خط نستعلیق همراه با بیست مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۸۸ هـ ق. به قلم محمد معصوم بن سلطان محمد هروی محفوظ در کتابخانه چستربیتی دوبیین به شماره add. 137 همراه با پنجاه و نه مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۹۶ هـ ق. به قلم شاه محمد سبزواری محفوظ در کتابخانه موزهٔ متروپولیتن نیویورک به شماره ۱۳.۲۲۸.۱۱ به خط نستعلیق و همراه با سی و یک مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۹۸ هـ ق. به قلم قوام بن محمد شیرازی محفوظ در مجموعه زورنیا نیویورک به شماره PL.50.
- به سال ۱۰۰۰ هـ ق. به قلم درویش علی بن منصور انصاری محفوظ در کتابخانه خزینهٔ توپقاپو سرای استانبول به شماره ۱4760 H. و به خط نستعلیق.
- ماه شعبان سال ۱۰۰۸ هـ ق. به قلم آدینه بخاری محفوظ در کتابخانه دیوان هند شرقی در لندن به شماره ۸۷۳ به خط نستعلیق و همراه با بیست و چهار مجلس نگار گردی در شهر سمرقند.
- نسخه‌ای دیگر نیز به قلم آدینه بخاری در همین کتابخانه محفوظ است که در تاریخ ۱۰۱۲ هـ ق. تحریر شده است.
- به سال ۱۰۰۹ هـ ق. به قلم حافظ احمد ابن محمد محفوظ در کتابخانه دیوان هند شرقی در لندن به شماره ۸۶۱ به خط نستعلیق.
- به سال ۱۰۰۸ هـ ق. به قلم علی جان بن حیدر قلی هروی محفوظ در کتابخانه دیوان هند شرقی در لندن به شماره ۸۷۴ به خط نستعلیق و همراه با سی و نه مجلس نگار گردی.
- به سال ۱۰۱۱ هـ ق. به قلم علی جان بن حیدر قلی هروی محفوظ در بنیاد گورگیان نیویورک به شماره ۲۰۸ R. به خط نستعلیق.
- به سال ۹۹۹ هـ ق. به قلم کمال الدین بن ابراهیم محفوظ در کتابخانه عمومی شرقی بانکی پور. نسخه‌ای دیگر از شاهنامه به قلم همین کاتب وجود دارد با تاریخ ۱۰۰۸ هـ ق. که هردو به خط نستعلیق هستند.
- به سال ۱۰۰۸ هـ ق. به قلم محمد بن حسین اصفهانی مشهور به جانی محفوظ در بنیاد گورگیان نیویورک به شماره ۲۰۶ H. به خط نستعلیق و همراه با صدوسه مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۴۲ هـ ق. به قلم محمود بن محمد بلخی محفوظ در کتابخانه خزینهٔ توپقاپو سرای استانبول به شماره ۱514 H. همراه با سی و شش مجلس نگار گردی.
- به سال ۱۰۰۹ هـ ق. به قلم یعقوب ابن اسحاق محفوظ در کتابخانه دیوان هند شرقی در لندن به شماره ۸۷۵ به خط نستعلیق.
- به سال ۹۵۰ هـ ق. به قلم احمد بن حسن علی کاتب محفوظ در کتابخانه خزینهٔ توپقاپو سرای استانبول به شماره ۱481 H. و به خط نستعلیق همراه با سی و هفت مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۵۴ هـ ق. به قلم حسن حسینی کاتب شیرازی محفوظ در کتابخانه خزینهٔ توپقاپو سرای استانبول به شماره ۱516 H. و به خط نستعلیق همراه با بیست و شش مجلس نگار گردی.
- نسخه‌ای دیگر از شاهنامه به قلم همین کاتب در این کتابخانه به شماره ۱497 H. محفوظ است که به خط نستعلیق کتابت شده و دارای بیست و پنج مجلس نگار گردی است که در سال ۹۸۲ هـ ق در شیراز ساخته شده است.
- به سال ۹۵۶ هـ ق. به قلم محمد کاتب شیرازی محفوظ در مجموعه والده سلطان استانبول به شماره ۲۲۳۳ همراه با بیست و چهار مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۵۹ هـ ق. به قلم احمد بن حسن بن احمد کاتب محفوظ در کتابخانه بادلیان آکسفورد به شماره ۰-۳۶۹-۴۹۴ با هفده مجلس نگار گردی به خط نستعلیق.
- به سال ۹۵۹ هـ ق. به قلم یاری هروی محفوظ در کتابخانه شجدرین لینینگراد به شماره ۴۴۸ به خط نستعلیق.
- به سال ۹۶۰ هـ ق. به قلم فانی کاتب شیرازی محفوظ در کتابخانه خزینهٔ توپقاپو سرای استانبول به شماره ۱495 H. و به خط نستعلیق همراه با هجده مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۶۴ هـ ق. به قلم محمد مراد سمرقندی محفوظ در کتابخانه عمومی ازبکستان همراه با شانزده مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۶۷ هـ ق. به قلم حسن بن محمد احسن محفوظ در کتابخانه دیوان هند شرقی در لندن به شماره ۸۶۳، به خط نستعلیق و همراه با بیست و چهار مجلس نگار گردی که در شیراز تهییه شده است.
- به سال ۹۷۱ هـ ق. به قلم شریف کاتب محفوظ در کتابخانه خزینهٔ توپقاپو سرای استانبول به شماره ۱477 H. و به خط نستعلیق.
- به سال ۹۷۱ هـ ق. به قلم عزالدین بن ابراهیم استرآبادی محفوظ در موزهٔ ایران باستان به خط نستعلیق.
- به سال ۹۷۲ هـ ق. به قلم استرآبادی محفوظ در کتابخانه موزهٔ بریتانیا در لندن به شماره ۶-۱2084-Or. با سی و پنج مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۷۲ هـ ق. به قلم محمد باقی کاتب محفوظ در کتابخانه خزینهٔ توپقاپو سرای استانبول به شماره ۱488 H. همراه با بیست و هشت مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۷۳ هـ ق. به قلم شریف منشی خلیفه امیر بن معین الدین تونی محفوظ در کتابخانه خزینهٔ توپقاپو سرای استانبول به شماره ۱493 H. همراه با هشتاد و دو مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۷۴ هـ ق. به قلم شهر امیر الکاتب شیرازی محفوظ در مجموعه آندره گدار، باریس به خط نستعلیق.
- به سال ۹۷۶ هـ ق. به قلم عبدالوهاب مشهدی محفوظ در بنیاد گورگیان نیویورک به شماره ۷۰ R. همراه با نوزده مجلس نگار گردی.
- به سال ۹۷۸ هـ ق. به قلم محب علی محفوظ در کتابخانه خزینهٔ توپقاپو سرای استانبول به شماره ۱483 H. و به خط نستعلیق همراه با سی و دو مجلس نگار گردی.

